

FARNÍ OHLÁŠKY

Kontakt: P. Václav Hejč, tel.: 733 742 732, email: krizanov@dieceze.cz

Farní webové stránky: www.farnostkrizanov.cz; www.farnosthermanov.cz

Bohoslužby v týdnu 30. 1. – 6. 2. 2022

Neděle 30. 1.	4. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		
	7:30	Křižanov	Za farniky
	9:00	Heřmanov	Za živou a + rodinu Musilovu, Plechovu, Válkovu a Kopečných s prosbou o Boží ochranu
	10:30	Křižanov	Za rodiče Holánovy a Michálkovy
Pondělí 31. 1.	Památka sv. Jana Boska, kněze		
Úterý 1. 2.	17:00	Kadolec	Za Josefa Maše, rodiče, bratry a rodinu Brychtovu
Středa 2. 2.	Svátek Uvedení Páně do chrámu		Světový den zasvěcených osob
	17:00	Heřmanov	Žehnání svíček při mši svaté Za živou a + rodinu Jobánkovu a Dvořáčkovu a za manžele Holánkovy
	18:30	Křižanov	Žehnání svíček při mši svaté Na úmysl dárce
Čtvrtek 3. 2.	Památka sv. Blažeje, mučedníka		
	17:00	Dobrá Voda	Za živou a + rodinu Dvořákovu, Kujínkovu a za všechny, za které se nikdo nemodlí
Pátek 4. 2.	17:00	Heřmanov	<i>Na společný úmysl:</i> Za rodinu Zdražilovu a Pokorných; Za živou a + rodinu Ladislava Kopečného z Mlešína a Josefa Sysla s prosbou o Boží ochranu pro rodinu; Za živou a + rodinu Habánovu, Toužínovu a Navrátilovu
	18:30	Křižanov	Za živou a + rodinu Pávkovu, Koukolovu, Nových, Syslovu a Šídovu
Sobota 5. 2.	Památka sv. Agáty, panny a mučednice		
Neděle 6. 2.	5. NEDĚLE V MEZIDOBÍ		
	7:30	Křižanov	Za farniky
	9:00	Heřmanov	Za živou a + rodinu Tvarůžkovu
	10:30	Křižanov	Za živou a + rodinu Drápelovu z Martinic a Bártovu z Dobré Vody

*Při účasti na bohoslužbách buďte ohleduplní
a dodržujte hygienická opatření: respirátory, ruce, rozestupy.*

Svätost pomazání nemocných (Katechismus katolické církve čl. 1499-1532)

Svätostí pomazání nemocných a modlitbou kněží doporučuje celá Církev své nemocné trpícímu a oslavenému Pánu, aby jim ulehčil a zachránil je. Vybízí je, aby se dobrovolně přidružili ke Kristovu utrpení a k jeho smrti, a tak byli prospěšní Božímu lidu.

Nemoc v lidském životě

Nemoc a utrpení byly vždy jedny z nejvážnějších problémů, které podrobují lidský život zkoušce. V nemoci člověk zakouší vlastní bezmocnost, vlastní meze a svou ohroženost. Každá nemoc nám může dát zahlédnout smrt.

Nemoc může vést k úzkosti, k uzavření se do sebe, někdy dokonce k zoufalství a vzpouře proti Bohu. Může však také napomáhat člověku k větší zralosti, pomoci mu rozlišit v jeho životě, co není podstatné, aby se zaměřil na to, co je důležité. Velmi často nemoc vyvolá hledání Boha a návrat k němu.

Kristus - Lékař

Kristův soucit s nemocnými a jeho četná uzdravení nemocných všeho druhu jsou jasným znamením skutečnosti, že „**Bůh navštívil svůj lid**“ (Lk 7,16) a že **Boží království je blízko**. Ježíš nemá jen moc uzdravovat, nýbrž i odpouštět hříchy: přišel uzdravit úplně celého člověka, duši i tělo; **je lékařem, jakého nemocní potřebují**. Jeho soucit se všemi trpícími jde tak daleko, že se s nimi ztotožňuje: „Byl jsem nemocen a navštívili jste mě“ (Mt 25,36). Jeho přednostní láska k nemocným nepřestala během staletí zcela zvláštním způsobem **podněcovat křesťany k tomu, aby pečovali o všechny, kdo trpí na těle i na duchu**. Ona je zdrojem neúnavného úsilí přinášet jim úlevu v jejich trápeních.

Ježíš často žádá nemocné, aby věřili. K uzdravování používá znamení: sliny a vkládání rukou, bláto a omývání. Nemocní se snaží dotknout se ho, „protože z něho vycházela síla a uzdravovala všechny“ (Lk 6,19). **Tak se nás Kristus ve svátostech i nadále „dotýká“, aby nás uzdravoval**.

Kristus, pohnut tolikerým utrpením, nejen dovolil, aby se ho nemocní dotýkali, ale bere jejich trápení za své: „Vzal na sebe naše slabosti a nesl naše nemoci“ (Mt 8,17). **Avšak neuzdravil všechny nemocné**. Jeho uzdravení byla znamením příchodu Božího království. Ohlašovala mnohem radikálnější uzdravení: vítězství nad hříchem a nad smrtí skrze jeho velikonoční oběť. Kristus vzal na kříži na sebe celou tíži zla a „sňal hřích světa“ (Jan 1,29); nemoc je pouze jeho důsledkem. **Svým utrpením a svou smrtí na kříži dal Kristus utrpení nový smysl**: od té doby nás utrpení může připodobnit Kristu a spojit s jeho vykupitelským utrpením.

„Uzdravujte nemocné...“

Kristus vybízí své učedníky, aby ho následovali tím, že také sami vezmou na sebe svůj kříž. **Tím, že ho následují, nabývají nový způsob vidění nemoci a nemocných**. Ježíš je přidružuje ke svému životu chudoby a služby. Dává jim podíl na službě soucitu a uzdravování: „Vydali se tedy na cesty a hlásali, že je třeba se obrátit. Vyháněli mnoho zlých duchů, pomazávali olejem mnoho nemocných a uzdravovali je“ (Mk 6,12-13).

Vzkříšený Pán obnovuje toto vyslání („V mém jménu... budou vkládat ruce na nemocné a uzdraví je“ (Mk 16,17-18) a potvrzuje to znameními (zázraky), které Církev koná, když vyzývá jeho jméno. Tato znamení ukazují zvláštním způsobem, že **Ježíš je opravdu „Bůh, který dává spásu“**.

Duch Svätý dáva niektorým zvláštni charizma uzdravování, aby ukázal sílu milosti Zmrtvýchvstalého. Nicméně ani nejintenzivnější modlitby nedosáhnou uzdravení všech nemocí. Tak se svätý Pavel musel od Pána naučit: „Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměji projeví ve slabosti“ (1 Kor 12,9); snášená utrpení mohou mít ten smysl, pro který „na svém těle doplňuji to, co zbývá vytrpět do plné míry Kristových útrap; má z toho prospěch jeho tělo, to je Církev“ (Kol 1,24).

„Uzdravujte nemocné!“ (Mt 10,8). Církev dostala tento úkol od Pána a snaží se ho uskutečňovat jak péčí, kterou poskytuje nemocným, tak přímluvnou modlitbou, kterou ji doprovází. Věří v oživující přítomnost Krista, lékaře duší i těl. Tato přítomnost zvláště působí ve svátostech a zcela mimořádně v Eucharistii, v chlebu, který dává věčný život a na jehož spojení s tělesným zdravím naráží svätý Pavel.

Apoštolská Církev zná ještě zvláštní obřad ve prospěch nemocných, dosvědčený svätým Jakubem: „Je někdo z vás nemocný? Ať si zavolá představené církevní obce a ti ať se nad ním modlí a mažou ho olejem ve jménu Páně; modlitba spojená s vírou zachrání nemocného, Pán ho pozdvihne, a jestliže se dopustil hříchů, bude mu odpuštěno“ (Jak 5,14-15). Tradice rozpoznala v tomto obřadu jednu ze svátostí Církev.

Svätost nemocných

Církev věří a vyznává, že mezi sedmi svátostmi existuje jedna svátost určená zvláštním způsobem k tomu, aby posilovala ty, kteří jsou postiženi nemocí: pomazání nemocných.

Kdo přijímá a kdo uděluje tuto svátost?

V případě těžké nemoci...

Pomazání nemocných „není svátostí jen pro ty, kdo se ocitli v krajním ohrožení života. Proto je příhodná doba pro její přijetí jistě už tehdy, když věřící začíná být v nebezpečí smrti pro nemoc nebo stáří“.

Jestliže nemocný, který přijal pomazání, znovu nabude zdraví, **může v případě další těžké nemoci tuto svátost znovu přijmout.** Během téže nemoci lze svátost opakovat, jestliže nastane zhoršení. Je vhodné přijmout pomazání nemocných před závažným operačním zákrokem. Totéž platí u starých osob, jejichž slabosti stále přibývá.

„... ať si zavolá představené církevní obce“

Pomazání nemocných mohou udělovat pouze duchovní (biskupové a kněží). Je povinností pastýřů poučovat věřící o blahodárných účincích této svátosti. **Věřící pak ať povzbuzují nemocné, aby se obrátili na kněze pro přijetí této svátosti.** Nemocní pak ať se připraví na její přijetí v dobrém rozpoložení za pomoci jejich pastýře a celého společenství Církev, které se vybízí, aby zahrnulo nemocné zcela zvláštním způsobem svými modlitbami a svou bratrskou pozorností.

Pokrm na cestu (viaticum), poslední svátost křesťana

Církev, kromě pomazání nemocných, poskytuje těm, kteří se chystají opustit tento život, **Eucharistii jako pokrm na cestu.** Je-li přijata v této chvíli přechodu k Otci, má společenství Kristova Těla a Krve mimořádný význam a důležitost. **Je semenem věčného života a silou vzkříšení,** podle slov Páně: „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný já ho vzkřísím v poslední den“ (Jan 6,54). Eucharistie, svátost Krista, který zemřel a vstal z mrtvých, je v takových případech svátostí přechodu ze smrti do života, z tohoto světa k Otci.

Jako svátosti křtu, bířmování a Eucharistie tvoří jednotu nazývanou „svátosti uvedení do křesťanského života“, tak lze říci, že **svátost pokání, pomazání nemocných a Eucharistie jako „pokrm na cestu“ tvoří na konci křesťanského života „svátosti, připravující na věčnou Vlast“ nebo svátosti uzavírající pozemské putování.**

Zvláštní milost svátosti pomazání nemocných má tyto účinky:

- spojení nemocného s Kristovým utrpením, k jeho vlastnímu prospěchu i k prospěchu celé Církve
- útěchu, pokoj a odvahu, aby křesťansky snášel utrpení nemoci nebo stáří
- odpuštění hříchů, jestliže je nemocný nemohl obdržet ve svátosti pokání
- uzdravení, jestliže to prospívá ke spáse duše
- přípravu na přechod do věčného života

Udělování svátosti pomazání nemocných v našich farnostech

V blízkosti **památky Panny Marie Lurdské (11. 2.)**, která se zvlášť přimlouvá za nemocné a je jim nablízku, pravidelně uděluji v naší farnosti svátost nemocných.

Povzbuzuji všechny pokřtěné vážně nemocné a staré, aby se neostýchali ozvat a prostřednictvím mé kněžské služby a svátostí nechali k sobě přijít Pána, když nemohou přijít za Ním do kostela. Sledování bohoslužeb v televizi v situaci nemožnosti fyzické účasti na mši je prospěšné, ale potřebných svátostí se vám takto nedostane!

Povzbuzuji i ty, kdo se o tyto lidi starají a kdo o nich ví ve svém okolí, aby nemocné informovali o této možnosti a povzbudili k přijetí svátostí! Předem děkuji za spolupráci při křesťanské péči o naše nemocné bratry a sestry.

K přijetí svátosti nemocných je třeba být v milosti posvěcující. Předpokládá tedy svatou zpověď. Jen ti, kdo se už ze zdravotních důvodů nemohou vyzpovídat, přijímají odpuštění hříchů ve svátosti pomazání nemocných.

Ti, kteří se nemohou účastnit udělování svátosti při mši a potřebovali by tuto svátost, ať se mi ozvou sami nebo prostřednictvím svých blízkých, abychom se domluvili na návštěvě v domácnosti.

Navštěvovat nemocné v domácnostech s pomazáním nemocných budu:

- **ve středu 2. února ve farnosti Křižanov**
- **ve čtvrtek 3. února ve farnosti Heřmanov**
- případně dle individuální domluvy

V neděli 13. února při všech nedělních mších budu tuto svátost udělovat těm, kteří se mohou mše zúčastnit i přes vážnou nemoc či stáří.

Mimo tyto příležitosti je možné přijmout svátost nemocných, příp. viaticum, kdykoli je třeba během roku po domluvě s knězem (např. člověk, který dlouho svátosti nepřijímal, kdo je před vážnou operací, v bezprostředním ohrožení smrti).

Brožurka „Nemocným“ – úvahy a modlitby, uvedení do svátosti smíření i pomazání nemocných. Autorem je P. ThDr. Jaroslav Studený. K dispozici je u východu z kostela jen za 20 Kč.